

Pastýřský list biskupa Františka o pastoračních prioritách pro naši diecézi

Milé sestry, milí bratři,

ke konci loňského roku jsem se na vás obrátil s dopisem, ve kterém jsem vás žádal o vyjádření k naléhavým tématům týkajícím se budoucna. Prosil jsem vás o radu a o vaše názory týkající se vztahu s Bohem – jak jej prohloubit v osobním životě a jak hlásat evangelium dnes. Ve druhé části dopisu jsem kladl otázky týkající se ekonomiky farnosti a diecéze. Mnozí z vás reagovali osobně a za ty dopisy jsem vděčný. Povzbudilo mě, že tolik z vás se cítí být součástí církve a nese za ni zodpovědnost. Jsem také vděčný všem farnostem a vikariátům, ve kterých se konaly diskuze na téma otázek z dopisu a které následně poslaly svoje reakce s návrhy. Zpracování všech reakcí se ujali členové Diecézní pastorační rady. Věnovali tomu mnoho času a ovocem jejich práce bylo vytvoření shrnutí jak z osobních dopisů, tak z reakcí farností. Dne 17. května letošního roku se konalo Fórum kněží a laiků, na kterém delegáti z celé diecéze reflektovali první část dopisu týkající se hlásání radostné zvěsti o Kristu. Celý ten proces dovršilo vypracování konkrétních doporučení pro mě a mé spolupracovníky. Na jejich základě jsem se rozhodl stanovit jako priority a program na nejbližší léta:

Za prvé:

Otevření far a využití jejich prostor pro farnost včetně nabídky pro širokou veřejnost.

Z reakcí na můj dopis totiž vyplývá, že v mnoha farnostech se kromě bohoslužeb nic dalšího nekoná v kostele ani na faře, a to je třeba změnit! Je to především výzva pro nás – kněze.

Milí bratři kněží (v kněžské službě). Doba už je jiná. To co jsme se učili v semináři, nestačí – doba vyžaduje naši větší otevřenost a vycházení vstříc lidem. ***K poslání církve patří i služba a zpřístupnění fary pro farníky, pro jejich setkávání. Pořádání akcí pro veřejnost není „koníčkem“, ale povinností faráře!*** Ať se naše kostely a fary stanou místem přijetí - prostředím otevřeným všem, abychom ušli s lidmi kousek cesty, abychom sdíleli s lidmi jejich život. Aby se tak stalo, není už jen úkol faráře, ale nás všech věřících – tady bude důležité vaše zapojení, vaše nápady a kreativita. Na mnoha místech už to funguje a je vidět konkrétní ovoce takového přístupu.

Pastorační centrum by podpořilo tuto snahu vytvořením seznamu nabídek a osvědčených nápadů toho, co by se mohlo dělat. Na to, jak se tento cíl ve farnostech naplňuje, se zaměřím při vizitacích a budu se na to dotazovat i při jiných pastoračních návštěvách.

A ještě jedno, co s tím souvisí, mi moc leží na srdci. Jsou to naše děti. Ať na farách nechybí nabídka pro ně. Například: společné hry, setkávání ministrantů, tvůrčí dílny – je tolik možností, a především, ať se tato výzva stane novým impulsem pro vyučování náboženství. Nejenom kněžím, ale především vám rodičům kladu na srdce, abyste udělali vše pro to, aby při výchově vašich dětí, kromě všech zajímavých kroužků, které jim nabízíte, nechyběl prostor pro prohloubení vztahu s Kristem skrze výuku náboženství.

Za druhé chci zdůraznit důležitost služby pro chudé a pro místní komunitu:

Farnosti by měly vyvinout aktivitu služby potřebným a být aktivním subjektem komunitní práce a komunitního plánování.

Služba je konkrétním projevem vztahu s Bohem a požadavkem evangelia. Tento přístup je nutný jak pro preevangelizaci, tak pro odbourávání předsudků vůči církvi. V dopisech se často objevila námitka, se kterou se setkáváte při rozhovorech s lidmi, že má církev zájem hlavně o peníze a žije sama pro sebe, společnosti nic nedává. Konkrétní služba je také projevem zralé víry: “Jestliže nemiluješ bratra, kterého vidíš, jak můžeš říkat, že miluješ Boha, kterého nevidíš?” – říká nám svatý Jan (1 J 5,2). Jeden z problémů, který vidím jako základní, je to, že dobře fungující diecézní, městská nebo oblastní charita nemá přímé propojení s charitním působením farnosti. To je potřeba změnit. K dobrovolné charitativní službě církev vždy povzbuzovala všechny své členy a současně vytvářela samostatné odborné instituce zaměřené k této činnosti. Oba směry si jdou naproti, takže dobrovolná aktivita jednotlivců se setkává s odbornou činností charitních zařízení, aby tak byla zajištěna pokud možno dobrá služba všem potřebným a nikdo z ní nebyl vyloučen nebo opomenut. Hodně nás k tomu vybízí papež František. Každý z nás by se měl zapojit do konkrétní služby. Nemusí to být nic velkého, ale třeba konkrétní pomoc jednotlivcům, návštěva nemocných a seniorů, zvláště osamocených. V některých farnostech se mohou vytvořit celé týmy pro charitní službu. Ale v některých budou třeba malé skupinky dvou, tří lidí nebo i jednotlivci, kteří mohou konkrétně sloužit potřebným. Otevírá se také prostor pro spolupráci s místní komunitou, s obcí.

Obě dvě výzvy jsou propojené. Na setkání kněží v rámci kněžského dne bych chtěl tato témata znovu otevřít a prodiskutovat. Všechny vás, milé sestry a bratři velmi naléhavě prosím, abyste zodpovědně a s novým elánem přistoupili k naplnění těchto výzev ve vašich farnostech. Přemýšlejte o tom při vašich setkáních v rodinách, ve společenství farnosti a hlavně na pastoračních farních radách, a naplňte je konkrétními skutky. Ať se tyto dvě priority stanou základem pro pastorační plánování ve vašich farnostech.

K tomu vám žehnám a svěřuji Bohu všechno vaše konání. Vás prosím o modlitbu na tento úmysl a za dobré ovoce II. části Fóra kněží a laiků na téma ekonomiky farností a diecéze, které se uskuteční 25. října letošního roku.

Váš biskup František

Vzhledem k prázdninové době, prosím duchovní správce o umístění dopisu na farních nástěnkách a upozornění farníků, že je ke stažení na stránkách biskupství (www.bip.cz).